

forskjellige Meninger mellem os om noget Hovedpunkt (Modsigelse). Ja, jeg kjender det ikke, men hvis Nogen skulde kjende det, beder jeg ham om at sige det. Jeg kjender det altsaa ikke, og jeg erkjender ikke, at vi have Partier. Vi have Grupper. Men naar vi sige dette, mene vi dermed, at der er Nogle, med hvem vi sympathisere mere end med Andre, og som vi anse det for behageligere at være sammen med og forhandle med om de forskjelligte Ting, men heller ikke mere. Disse Grupper binde sig ikke sammen ved nogen virkelig politisk Anskuelse. Dette tror jeg, men jeg kan jo have overset Noget. Naar Forholdene imidlertid paa den anden Side virkelig ere saaledes, ligger der Noget deri, der tilskynder til, at saadanne personlige Kvæstioner ogsaa kunne komme frem og brede sig paa en Maade, som ikke er heldig. Naar man er enig om Hovedsagen, komme let Bispørgsmaal til og faae en særdeles stor Betydning og komme til at spille en altfor stor Rolle; saa bliver Resultatet deraf let det, at saadanne Spørgsmaal blive hævede op til en for stor Høide, og at der bliver kæmpet derom med en Bitterhed, som de efter deres eget Indhold aldeles ikke fortjene. Jeg vil altsaa sige: Lader os, saa vidt vi kunne, bestræbe os for at behandle enhver Sag, der foreligger her, efter sit Indhold, og lad os, saa vidt det er os muligt, se bort fra de Personer, der føre den frem og forsvare den.

**H. Heberfen:** Her foreligger nu atter en Adresse til Forhandling, som jo er væsentlig forskjellig fra den sidst her i dette Thing vedtagne Adresse. Den er forskjellig fra den tidligere Adresse deri, at den ikke forlanger nogen Systemforandring, den gaar, som den ærede Forslagsstiller selv udtalte det, kun ud paa at forlange et Personflite. Der er imidlertid ikke vundet Noget ved denne Forandring fra det tidligere til det nu foreliggende. Jeg skal ikke inblade mig derpaa; men i den Forbindelse, som jeg forudsætter, at der absolut maa være mellem, hvad der tidligere er passeret, og hvad der nu foreligger, kan jeg ikke se nogen stor Forandring, og jeg slutter dette efter de Udtalelser, jeg har hørt fra en vis Side, og som gaa ud paa, at dens Medlemmer kunne stemme for Adressen. Jeg skulde ikke have forlangt Ordet efter alle de Udtalelser, der allerede ere fremkomne, naar ikke den ærede Forslagsstiller paa en Maade havde tvunget mig til at udtale mig, førend vi gaa til Afstemning. Ved at gaa ind paa en Dmtale af, hvad der var passeret udenfor dette Thing, fornemmelig ved Valgene, ud-

talte han nemlig, at der fra ikke saa længe var fremkommet Udtalelser om, at de være moderate Venstremænd; nu mente han, at der vilde være Leilighed til at vise, at de virkelig vare det. Jeg tror ikke, at jeg tager fejl, naar jeg siger til den ærede Forslagsstiller, at han gjør dem; der i alt Fald tro om sig selv, at de ere moderate Venstremænd — jeg siger: tro, thi det er jo ikke givet, at en Mand har Ret til at bedømme, hvad han selv er, det maa overlades til Andre — en overordentlig slet Tjeneste ved at udtale dette, idet han fører dem ind i en Situation, som er overordentlig ubelig for dem. Jeg vil tillade mig at fremsætte det Spørgsmaal, hvorledes der egentlig ved et Forslag som det nærværende kan vises Moderation, jeg siger: Moderation, særligt for deres Vedkommende, der ligesom jeg lige nylig ere komne ind i Thinget. — Hvad forlanges der? Der forlanges, at vi, lige strax efter at være komne ind, skulle henvende os til Hans Majestæt Kongen og bede ham affædige sine nuværende Raadgivere. Det er sandelig et temmelig stærkt Forlangende at stille til os. Nu vil jeg fremsætte det Spørgsmaal, hvad de Herrer tro at vinde, hvis Adressens Hensigt virkelig maatte blive opnaet. Jeg vil atter fastholde, hvad den ærede Forslagsstiller pointerede saa stærkt, nemlig at man ikke forlangte noget Systemflite, men man ønskede kun en Personforandring. Hvad mener man nu, at der kan vindes derved? Her vil jeg nærmest holde mig til, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Larsen) ansøgte, idet han kom til at udtale sig om Folkestemningerne og Folkestemningerne udenfor denne Sal. Ja, mine Herrer, hvis man tror, at man kan tilfredsstille eller give Folkestemningen eller Folkestrømningen udenfor en vis bestemt Retning, hvis Majestæten foretager dette Skridt, saa tager man mærkelig fejl. Folkestemningerne, mine Herrer, kunne være forskjelligt til forskjellige Tider, man har set dem vegle meget hurtigt; Folkestemningen beror paa, hvem der til en vis Tid leder Befolkningen. Men Noget maa man ikke glemme, nemlig at der gaar to Slags Folkestemninger eller, om jeg saa maa sige, Folkestrømninger igennem vort Land saa vel som gennem flere andre Lande i Europa. For Diebliffet have de omtrent sammen- villet sig, saa at kun en skarp Sagttagere kan adskille dem. Man kan sige, at man har den ene i Forbindelse med de fleste andre Lande i Europa, og at den anden gjerne kan være kommen til Stede ved, hvad der er fset i dette Thing i sin Tid; men hvis man tror, at man ved at vedtage dette Adresse-